

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1003/24
23.10.2024. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Маринковић, адвокат из Београда, Молерова 38, против тужених ЈП “Путеви Србије” Београд, Булевар краља Александра 282 и Ловачког удружења “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац, Мало Црниће, Милоша Обилића бб, кога заступа Ивана Милосављевић, адвокат из Пожаревца, Моше Пијаде бб, ТЦ “Нови дом”, спрат 1, локал 22, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог ЈП “Путеви Србије”, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 12709/20 од 20.11.2023.године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 12709/20 од 20.11.2023.године у ставу првом и четвртном изреке и жалба туженог ЈП “Путеви Србије” Београд **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог ЈП “Путеви Србије” за накнаду трошкова другостепеног поступка.

УКИДА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 12709/20 од 20.11.2023.године у ставу трећем и петом изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12709/20 од 20.11.2023.године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ЈП “Путеви Србије” Београд да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете исплати износ од 374.011,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.5.2022. године до исплате.

Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени ЈП “Путеви Србије” Београд да тужиоцу на досуђени износ од 374.011,00 динара исплати законску затезну камату за период од 18.12.2019. године до 30.5.2022. године.

Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац да тужиоцу на име наканде материјалне штете, солидарно са туженим ЈП “Путеви Србије” Београд исплати износ од 374.011,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.12.2019. године до исплате.

Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ЈП “Путеви Србије” Београд да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.810,00 динара.

Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом Ловачком удружењу “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.750,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац и тужени ЈП “Путеви Србије” Београд су благовремено изјавили жалбе, и то тужилац против одлуке из става трећег и петог изреке, а тужени ЈП “Путеви Србије” Београд против одлуке из става првог и четвртог изреке, како о произилази из навода жалбе, из свих законских разлога.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у границама разлога одређених у члану 386. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама) и нашао да је жалба тужиоца основана, док је жалба туженог ЈП “Путеви Србије” Београд неоснована.

У првостепеном поступку у односу на одлуку из става првог и четвртог изреке, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би побијана одлука у наведеном делу морала бити укинута, нити се жалбом туженог ЈП “Путеви Србије” Београд указује на постојање неке друге битне повреде која је могла бити од утицаја на доношење законите и правилне одлуке у наведеном делу.

У току првостепеног поступка утврђено је да се 15.11.2019. године, око 19,30 часова, у насељу Забрега, општина Мало Црниће, на државном путу првог Б реда, број 33, догодила саобраћајна незгода, до које је дошло тако што су на путничко возило, марке “Ауди”, тип “А4”, регистарских ознака ..., власништво тужиоца, којим је управљала супруга тужиоца ББ, крећући се из правца Пожаревца према Кучеву, истрчале дивље свиње из њива са леве стране пута на коловоз и удариле у означено возило, услед чега је исто оштећено. На предметној деоници пута није било знака за дивљач на путу.

Према налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке од 30.5.2022. године појава животиње на коловозу представљала је изненадну и опасну препреку на путању кретања означеног возила, узрочно везану за стварање опасне ситуације и настанак

саобраћајне незгоде, а коју возач означеног возила није могла, нити морала предвидети, нити избећи, па на страни возача возила нема доприноса настанку саобраћајне незгоде. Анализом рачуна поправке сервиса "...” бр. 79/19 од 18.12.2019. године долази се до закључка да сви делови и радови на рачуну у потпуности одговарају оштећењима, описаним у записнику о оштећењу возила “Дунав осигурања”. У конкретном случају, поправка возила је економски рентабилна и према ценама на дан вештачења висина трошкова поправке је иста као и на дан поправке и износи 374.011,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да у конкретном случају постоји одговорност туженог ЈП “Путеви Србије” Београд због неадекватног вршења послова, противно одредби члана 13. Закона о путевима јер је пропустио да одржава пут, спречи улазак животиње на пут, односно постави знак на путу, што је имало за последицу настанак саобраћајне незгоде, због чега је применом одредбе члана 154, 155, 184. ЗОО и члана 13. Закона о путевима, обавезао туженог ЈП “Путеви Србије” Београд да тужиоцу накнади штету у износу од 374.011,00 динара, утврђену из налаза и мишљења судског вештака, а са законском затезном каматом почев од 30.5.2022. године, као дана вештачења, до исплате.

Првостепени суд је оценио да тужени Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац није пасивно легитимисан у овој парници јер није у смислу члана 87. Закона о дивљачи и ловству, корисник ловишта, који би био дужан да предузме одговарајуће мере ради спречавања евентуалне штете, коју дивљач може причинити, с обзиром да из уверења МУП-а ПС Мало Црниће од 28.11.2019. године произилази да у реону где се саобраћајна незгода догодила газдује Ловачко удружење “Млава”, због чега је одбио, као неоснован тужени захтев у односу на туженог Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац и одлучио као у ставу трећем изреке побијане пресуде.

Оцењујући наводе жалбе, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно одлучио када је обавезао туженог ЈП “Путеви Србије” Београд да тужиоцу исплати износ од 374.011,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.5.2022. године до исплате.

Правилност побијане пресуде није доведена у сумњу жалбеним наводима туженог ЈП “Путеви Србије” Београд, којим се оспорава његова одговорност за накнаду штете. Без утицаја су жалбени наводи да тужилац није доказао одговорност означеног туженог за настанак штете. Наиме, туженом ЈП “Путеви Србије” Београд је према члану 10. Закона о путевима поверена делатност управљања јавним путевима и стога означени тужени одговара за штету коју је претпело треће лице, као корисник јавног пута због пропуштања благовременог и потпуног обављања послова, у циљу заштите кориника на путу, у смислу члана 13. истог закона. Тужени ЈП “Путеви Србије” Београд одговоран је за насталу штету и на основу одредбе члана 184. ЗОО, којом је прописано да предузећа и друга правна лица која врше комуналну или другу сличну делатност од општег интереса одговарају за штету ако без оправданог разлога обуставе или нередовно врше своју делатност. Како је у конкретном случају несумњиво утврђено да су дивље свиње изашле на коловоз и дошле у контакт са моторним возилом у покрету, тужени ЈП

“Путеви Србије” Београд је одговоран за проузроковану штету на возилу тужиоца. Такође, одржавање јавних путева има елементе опасне делатности, па је на туженом ЈП “Путеви Србије” Београд, које обавља ову делатност, терет доказивања да је штета потекла од неког узрока који је ван његове делатности, а чије се дејство није могло предвидети, ни избећи, нити отклонити, или радњом тужиоца или неког трећег лица (члан 177. у вези са чланом 173. ЗОО), а што у конкретном случају означени тужени није доказао.

Без утицаја су жалбени наводи којим се указује и на обавезе ловачког удружења у виду обележавања граница ловишта и покретања прописане процедуре постављања знака “дивљач на путу”. Наиме, у том случају обавеза би била солидарна, а тада према члану 414. ЗОО сваки дужник одговара за целу обавезу, па поверилац, у овом случају тужилац, може тражити њено испуњење од кога хоће све док не буде у потпуности испуњена, уз евентуално право испуниоца да се, у смислу члана 423. ЗОО регресира од садужника обавезе.

Како се ни осталим наводима жалбе туженог ЈП “Путеви Србије” Београд не доводи се у сумњу одлука првостепеног суда садржана у ставу првом изреке побијане пресуде, исти нису посебно образлагани.

На основу изложеног, применом одредаба члана 390. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке, с тим што је потврђена и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртм изреке побијане пресуде, која је донета правилном применом одредаба члана 153. 154. и 163. ЗПП.

С обзиром да није успео у жалбеном поступку, одбијен је захтев туженог ЈП “Путеви Србије” Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка, применом члана 154. и 165. ЗПП и одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Међутим, основано тужилац оспорава побијану пресуду у ставу трећем изреке, којим је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у односу на туженог Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац и иста се, за сада, се може прихватити као правилна јер има недостатака због којих се њена законитост и правилност не може испитати, с обзиром на то да не садржи јасне и потпуне разлоге о битним чињеницама, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се жалбом тужиоца основано указује.

Наиме, за сада, не произилази закључак првостепеног суда да тужени Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац није корисник предметног ловишта, те да није одговоран за насталу штету, у смислу члана 87. Закона о дивљачи и ловству. Наиме, првостепени суд из уверења МУП-а ПС Мало Црниће од 28.11.2019. године, а које се односи на проузроковану саобраћајну незгоду, утврђује да у реону где се саобраћајна незгода догодила газдује Ловачко удружење “Млава”. Међутим, тужени Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац” Божевац је уз поднесак од 14.8.2020. године доставио захтев означеног туженог упућен општини Мало Црниће, комуналном саобраћајном инспектору од 20.5.2019. године, као и допис од 8.7.2019. године, који је тужени Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац”

Божевац упутило ЈП “Путеви Србије” Београд, којим означено удружење тражи постављање вертикалне сигнализације, како би се избегле саобраћајне незгоде у којима учествује дивљач, а на путевима унутар ловишта Градац, коме припада, између осталих Забрега, место где се догодила предметна саобраћајна незгода, а што доводи у сумњу закључак првостепеног суда да тужени Ловачко удружење “Стиг Божевац-Смољинац“ Божевац није корисник наведеног ловишта, с обзиром да се означени тужени обраћао захтевом за постављање саобраћајне сигнализације, управо као корисник предметног ловишта.

Због изнетог, побијана пресуда је у наведеном делу применом одредаба члана 391. став 1. ЗПП укинута и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење у наведеном делу. Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу петом изреке пресуде јер иста зависи од коначног исхода парнице.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано овом пресудом, те ће након спроведеног доказног поступка, правилном применом материјалног права на несумњив начин, увидом у јавни регистар утврдити ко је корисник ловишта где се догодила саобраћајна незгода, а потом, на основу правилно и потуно утврђеног чињеничног стања, правилном применом поново одлучити о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду штете у укунутом делу, дајући за своју одлуку довољене и на закону засноване разлоге.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић